

«Καταλανός, αλλά όχι εθνικιστής»

Ο σπουδαίος συγγραφέας Χουάν Μαροέ μιλάει στην «Κ» με αφορμή την έκδοση του νέου μυθιστορήματός του

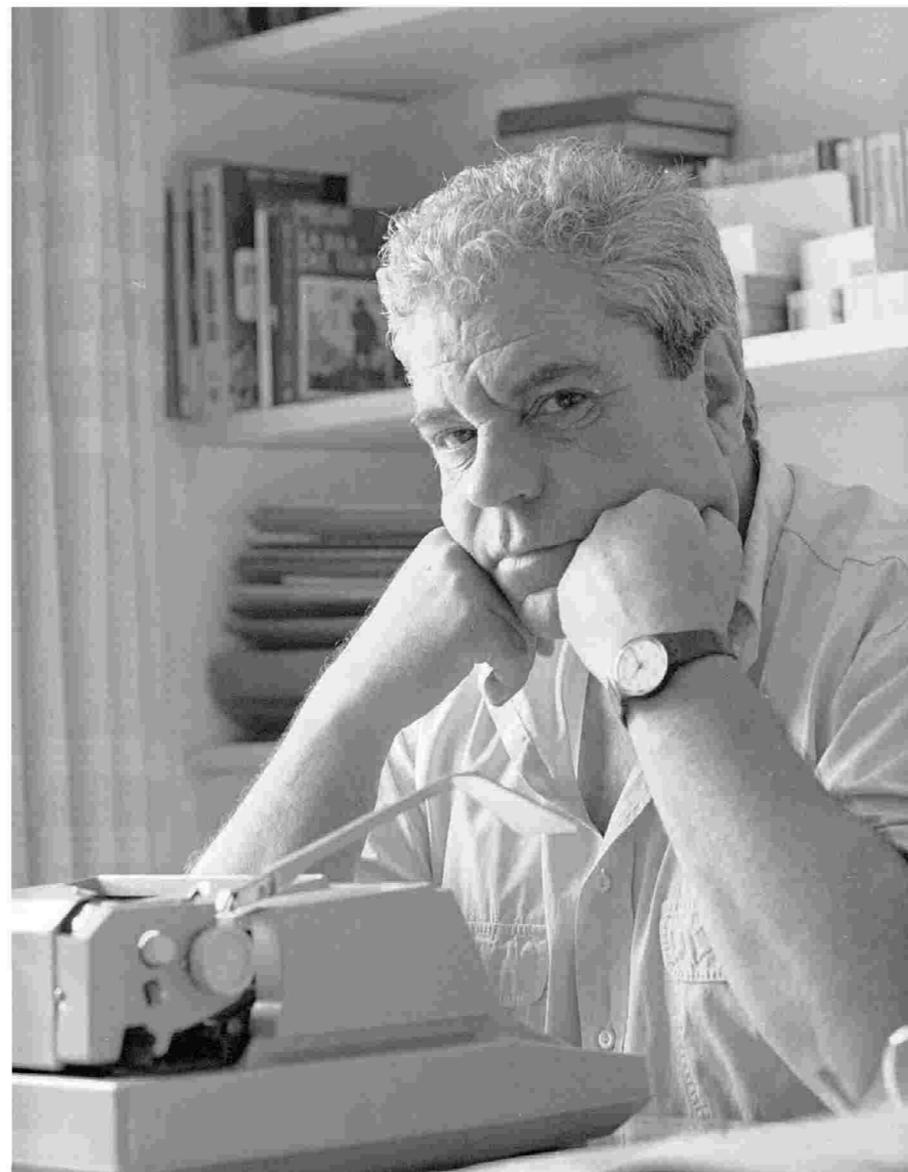
Της ΜΑΡΩΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

«Κουράντο» κάνει αυτός που αφηγείται. Με αυτές τις λέξεις ο Ρίνγκο, ο κεντρικός πήρας της «Καλλιγραφίας των ονείρων» του Χουάν Μαροέ αποστομώνει τους υπόλοιπους δωδεκάροντας της παρέας που τον κατηγορούν ότι οι ιστορίες που δημιούργησε παρασίναι αλλόκοτες. Αυτήν τη φράση δίνει επίσης το στίγμα ενός μυθιστορήματος, στο οποίο η Ιστορία και η πολιτική μεταμορφώνονται και εμπλουτίζονται μέσω της φαντασίας χάρη σε έναν τολμηρό συγγραφέα, μετρ της αφήγησης. Πού τελειώνει η αλήθεια και πού αρχίζει το όνειρο; Το «...ξύτιο και παραπρητικό αγόρι, επιρρεπές σε κάποιους παραλογισμούς», που μοιάζει τόσο στον ίδιο τον δημιουργό του όταν ήταν παιδί, μεγαλώνει στη μεταπολεμική Βαρκελώνη στα χρόνια που η πόλη βασανίζεται από τη φτώχεια, τον φόβο και τον αυταρχισμό του φρανκικού καθεστώτος. Ο κινηματογράφος της εποχής, τα λαϊκά εικονογράφημένα περιοδικά και οι αναμνήσεις του συγγραφέα –τότε που με τους φίλους του επινοούσε απίθανες αφηγήσεις μιας περιπτειώδους ζωής που οποία μεταμόφωνε την καθημερινότητα– δίνουν στον Μαροέ το πρώτο υλικό για τον ποιητικό ρεαλισμό της γραφής του. «Η επίνοιστη μπορεί να είναι πιο ξέροντα από την πραγματικότητα, να έχει περισσότερες πιθανότητες να επιζησει», γράφει ο ίδιος στις πρώτες σελίδες του βιβλίου.

Το δημοψήφισμα

Η «Καλλιγραφία των ονείρων» (2011), ένα από τα θαυμάσια μυθιστορήματα που έχει γράψει ο Χουάν Μαροέ στην ωριμότητά του, κυκλοφορεί σε λίγες μέρες από τις εκδόσεις Πατάκη σε εξαιρετικά μετάφραση της Γεωργίας Ζακοπούλου –η οποία άξια αναμετρήθηκε με τον πυκνό και όλο υπονοούμενα λόγο ενός στυλιστά. Αυτή η πρόσφατη έκδοση θα αρκούσε για να επιδώξουμε μια συνέντευξη μαζί του.

Ο 84χρονος συγγραφέας, ολιγογράφος και πολυβραβευμένος, αναγνωρίζεται ως ένας από τους ποιημαντικούς πεζογράφους της ισπανόφωνης λογοτεχνίας στον 20ό αιώνα. Ομως η συνέντευξη έχει μία ακόμη αφορμή: Μετά το πρόσφατο δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία της Καταλονίας και δύσα επακολούθησαν, αντίτυπα των βιβλίων του σε δημόσιες βιβλιοθήκες της Βαρκελώνης μουντζουρώθηκαν με τη λέξη «προδότης» και δέθηκαν με αλυσίδες. Καταλανός ο ίδιος μέχρι το κόκαλο που ωστόσο έγραφε και γράφει πάντοτε στα ισπανικά, ο Χουάν

«Η νεολαία αντιμετωπίζεται σαν μια αγορά από την οποία μπορούν να βγουν γρήγορα κέρδος», λέει ο Χουάν Μαροέ.

«Με κολακεύει που ένας φρασίστας πατριδοκάππλος με αποκαλεί «προδότη». Οπως έλεγαν οι κλασικοί: «Γαβγίζουν, άρα προκωράμε».

Μαροέ είχε δηλώσει στην εφημερίδα *El País* κατά την αρχή της κρίσης ότι ο δημοψήφισμα μάτων «απολύτως ασύμβατο με τη νομο-

θεσία». Επειδή από αυτό η Βαρκελώνη, η αγαπημένη πόλη από την οποία έφυγε μόνον μια φορά στη ζωή του, κατά την περίοδο της δικτατορίας, του επιτέθηκε.

– «Καλλιγραφία των Ονείρων», όπως και τα περισσότερα βιβλία σας, διαδραματίζεται στη μετεμφυλιακή Βαρκελώνη και στην πρώτη περίοδο της φρανκικής δικτατορίας. Γιατί γράφετε πάντα για αυτή την πόλη και αυτή την εποχή;

– Επειδή η Βαρκελώνη είναι η πόλη μου, κι επειδή σ' αυτήν έζησα

τα παιδικά και νεανικά μου χρόνια κατά τη μεταπολεμική περίοδο. Τοποθετώ τα μυθιστορήματά μου στα χρόνια αυτά επειδή εκείνην την εποχή βίωσα τις πιο σημαντικές και καθοριστικές εμπειρίες της ζωής μου. Από την άλλη, ήθελα να σκέφτεται όπως εκείνοι. Έγώ δεν είμαι εθνικιστής. Θεωρώ ότι οι εθνικισμοί έφεραν μονάχα πόνο και θάνατο στον κόσμο. Άλλα δεν νιώθω πικρία γι' αυτό που συνέβη. Στην πραγματικότητα με κολακεύει που ένας φασίστας πατριδοκάππλος με αποκαλεί «προδότη». Οπως έλεγαν οι κλασικοί: «Γαβγίζουν, άρα προκωράμε».

– Γνωρίζει και ενδιαφέρεται η ισπανική νεολαία για την εποχή που περιγράφετε στα βιβλία σας;

– Οχι, θεωρώ ότι δεν είναι επαρ-

κός πληροφορημένη για τον Εμφύλιο και τη μεταπολεμική περίοδο. Εχει άλλες προτιμήσεις και αυτό μου φαίνεται φυσιολογικό. Η ισπανική νεολαία, όπως κάθε νεολαία ευρωπαϊκής χώρας –υποθέω και της Ελλάδας–, δεν έχει πολλά κίνητρα ώστε να ενδιαφέρει για το παρελθόν και να βγάλει κρήση συμπεράσματα για το παρόν. Είναι ένα θέμα που συνδέεται με την εκπαίδευση. Η νεολαία, σύμερα, αντιμετωπίζεται σαν μια αγορά από την οποία μπορούν να βγουν γρήγορα κέρδος.

– Πώς αρχίζετε να γράφετε μια ιστορία;

– Ξεκινώ με αφετηρία κάποιες εικόνες, ποτέ μια ιδέα. Κάποιες εικόνες από κάποια περιστατικά, επινοημένα ή πραγματικά, μπορεί να μου γίνουν ειμονή και να αποτελέσουν το σπέρμα, τον σπόρο μιας ιστορίας που θεωρώ ότι μπορεί να έχει ενδιαφέρον για κάποιο λόγο. Τότε αρχίζω να σχεδιάζω πρόσωπα και μια πλοκή.

– Λαμβάνοντας υπόψη τον τρόπο που ανακατεύετε τη ιστορία γεγονότα με τη φαντασία σα μυθιστορήματά σας, θα λέγατε ότι η συγγραφή είναι για εσάς ένας τρόπος να ξεφύγετε από την πραγματικότητα, να την κατανοήσετε βαθύτερα;

– Ο συγγραφέας εργάζεται με υλικό στο οποίο η βιωματική εμπειρία και η φαντασία συνιθώσαν πηγαίνονταν χέρι κέρη. Η αλήθεια και η επινόηση αναμειγνύονται με φυσικότητα. Δεν με ενδιαφέρει να ξεφύγω από την πραγματικότητα. Αυτό που με ενδιαφέρει είναι να την ερμηνεύω, να αποκαλύψω τα μυστικά της.

– Μετά το δημοψήφισμα και την αρνητική σας στάση απέναντι στον καταλανικό εθνικισμό, κάποια βιβλία σας σε δημόσια βιβλιοθήκη καταστράφηκαν από φανατικούς. Πώς νιώθετε γι' αυτό, τι σημαίνει για εσάς η εμπαθής αντίδραση αυτών των πόλων που τόσο αγαπάτε;

– Στην πόλη μου δεν κυριαρχεί επ' ουδείνι αυτός ο φανατισμός, αυτή η μισαλοδοξία. Σ' όλον τον κόσμο υπάρχουν τέτοιοι είδους φανατικοί, που μισούν όποιον δεν σκέφτεται όπως εκείνοι. Έγώ δεν είμαι εθνικιστής. Θεωρώ ότι οι εθνικισμοί έφεραν μονάχα πόνο και θάνατο στον κόσμο. Άλλα δεν νιώθω πικρία γι' αυτό που συνέβη.

– Στην πραγματικότητα με κολακεύει που ένας φασίστας πατριδοκάππλος με αποκαλεί «προδότη». Οπως έλεγαν οι κλασικοί: «Γαβγίζουν, άρα προκωράμε».

– Γνωρίζει και ενδιαφέρεται η ισπανική νεολαία για την εποχή που περιγράφετε στα βιβλία σας;

– Οχι, θεωρώ ότι δεν είναι επαρ-

Το μυθιστόρημα του Χουάν Μαροέ «Η καλλιγραφία των ονείρων» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη σε μετάφραση της Γεωργίας Ζακοπούλου. Στα ελληνικά έχουν μεταφραστεί και κυκλοφορούν τα βιβλία του: «Σεργιάν στη Γκινάρντο» (εκδ. Πατάκη), «Τα τελευταία απογεύματα με την Τερέζα» (εκδ. Πατάκη), «Η ουρά της σαύρας» (εκδ. Bell), «Η μαγεία της Σαγκάνη» (εκδ. Σέλας).

Η διαδρομή του

1933
Στις 3 Ιανουαρίου ο Juan Francisco Roca γεννήθηκε στη Βαρκελώνη. Η μπέρα του πέθανε στον τοκετό και το παιδί υιοθετήθηκε από την οικογένεια Μαροέ.

1961
Δημοσίευσε το πρώτο του μυθιστόρημα «Encerrados con un solo juguete».

1978
Το μυθιστόρημα «La muchacha de las bragas de oro» κερδίζει το βραβείο Planeta.

2001
Το μυθιστόρημα «Η ουρά της σαύρας» διακρίθηκε από το Εθνικό Βραβείο Κριτικής (Premio de la Crítica) και το Εθνικό Βραβείο Λογοτεχνίας (Premio Nacional de Narrativa), τις δύο μεγαλύτερες λογοτεχνικές διακρίσεις της Ισπανίας.

2008
Ο Χουάν Μαροέ τιμήθηκε με το βραβείο Cervantes (Θερβάντες), το ομραντικότερο βραβείο για την ισπανόφωνη λογοτεχνία. Ήταν ο πρώτος Καταλανός συγγραφέας που έλαβε αυτή την τιμή.

